

Voorwoord 1 Voor de kinderen

Dit is, zoals hierboven geschreven staat voorwoord 1.

Voorwoord 2 is voor de grote mensen, de volwassenen. Daar is voor jullie eigenlijk niet zo heel veel aan. Vandaar voorwoord 1, om aan jullie te vertellen waarom dit boek gemaakt is. De titel van het boek is: 'Tijdrekkertjes' en dat is precies wat je met dit boek kunt doen... tijdrekken... Jichoe!

Dus... heb je nog **ABSOLUUT** geen slaap, ben je nog **HELEMAÁL** niet moe, gebruik dan de volgende zin: (Maar let goed op! Houd eerst je hoofd een klein beetje schuin, tover een allerliefste glimlach op je gezicht en zeg dan pas...)
Att, nog één verhaaltje?!

Belangrijk! Zeg er wel altijd "Alsjeblieft" achteraan want dat werkt erg goed bij grote mensen. Wat ook kan helpen bij het tijdrekken is, dat je belooft dat je na twee verhaaltjes écht gaat slapen, maar dat werkt alleen goed als je je daar dan ook echt aan houdt!

Goed om te weten! Wat heel slecht werkt is huilen en zeuren, daar worden grote mensen over het algemeen een beetje chagrijnig van en dan komt er van een goed partijtje tijdrekken niet zoveel terecht.

Heel veel **SUCCESS** en vooral veel **PLEZIER** met dit boekje.

Oh ja, niet vergeten, alles kan in een zelfverzonnen verhaal, zelfs dat wat eigenlijk niet kan. Grappig hè! Wie weet verzin je zelf wel een leuk verhaaltje om te vertellen.

Het spinnetje

Heel langzaam brak het eitje open
En kroop hij zo de wereld in
Hij keek recht in moeders ogen
En schreeuwde: "Bah, het is een spin!"

Geschrokken en nog hevig bevend
Zette hij zijn eerste pas
Hoe moest hij nu zijn moe vertellen
Dat hij bang voor spinnen was

Hij onderzocht zijn eigen lijfje
En wat je misschien al had verwacht
Dat toen hij naar zijn beentjes keek
geschrokken riep: "Het zijn er acht!"

Hij kwam niet meer tot bedaren
Hij riep: "Ik wil er twee, of hooguit vier
En van die mooie zachte haren
Zoals ieder schattig dier!"

"Hoe moet dat nou als ik straks loop
Zoveel knieën, zoveel benen
Straks komt alles in de knoop
Wat een geluk, ik heb geen tenen"

Wankel zette hij wat pasjes
Onwennig eerst nog, stap voor stap
Over takjes, langs wat plasjes
En opeens zag hij de grap

"Wat als ik nou eens onverwacht
Met één been minder zou moeten leven
Dan heb ik er misschien geen acht
Maar alsnog toch mooi wel zeven"

"Zeven knietjes die kunnen knikken
Zeven beentjes om op te staan
Zeven voetjes die het 'm flikken'
Om verder mee op pad te gaan"

Hij liep nu vrolijk over een rots
Want ook al was hij nog maar klein
Toch voelde hij zich 'beretrots'
Dat hij een spinnetje mocht zijn

Er wordt nog wel eens gedacht dat een spin een insect is, maar dat is niet zo. Ze behoren tot de dierengroep 'spinachtigen'. Insecten hebben namelijk altijd zes pootjes, maar een spin heeft er dus acht. Spinnen eten kleine insecten zoals vliegjes en muggen. Die vangen ze in hun web. Wist je dat een spin maar ongeveer 20 minuten nodig heeft om een heel spinnenweb te maken? De draden van een spinnenweb kleven een beetje. Dat is om de insectjes te vangen. Het mooie is dat niet alle draden kleven. De spin weet zelf precies welke plekken niet kleven. Zo weet hij dan ook precies waar hij zijn pootjes kan neerzetten om zelf niet vast te plakken. Knap hè!

